

Рајко ДРАГИЋЕВИЋ

САВА ОПЕТ МЕЋУ СРБИМА

1.

завапио код господа ових дана
свети сава да га врати међу сербе
да измири браћу да умири себе
над гробом из кога се разлистала грана

а господ ко господ најпре дуго ћути
тешка му се суза гомила у оку
његу вишње ране од човека неку
дуже но што његов верни слуга слуги

онда диже седу главу рече иди
са печатом мојим иди као пастир
стадо своје збери у први манастир

а месије лажне уврх страшне хриди
одшкрини небо где отац и син седе
и скамени оног ко се не одрекне себе

2.

прво дође монах у борову гору
ту где је остала црква никољача
саплете му ноге бљуштурса и драча
одлетела уцвељена на празник у зору

у испосници горњој срушена капија
иконе на зиду прогутало креч
у српској колевци српска посечена реч
у небеса стрче репови од змија

чија је ово земља поплочана костима
пита монаха сраслог крста са прстима
српска беше српска намерниче

сврати на конак да ти приповедам
ал вратиће се лазар као да га гледам
као што тебе гледам мој путнице

3.

у земљама српским преко дрине
искривљени крст и срп као смук
над жртвом се сладе уз кикот и хук
док је преклану у јаму не рину

чија је ово земља ножа умобоља
чији колац уместо бадњака од храста
пита мртву главу што са земљом сроста
наша беше српска а сад је ђавоља

дигни штгап небу и прекрсти свече
што се без оца зачело без мајке родило
нека се одели ко тама од видела

и прексти нека се раскрве воде рече
нека се свака врати кориту своме
доме мој на земљи раздомљени доме.